

„IMMÁNUEL, VELÜNK AZ ISTEN”

Néhány héttel ezelőtt az egész magyar sajtót bejárta a hír, hogy Debrecenben négyes ikrek születtek. Egészségesek, az orvos elmondása szerint már néhány órával a születésük után ki lehetett venni őket az inkubátorból. Erről az örömteli és szép eseményről jutott eszembe egy másik történet, és a hozzá tartozó kép.

A fényképen egyhetes ikrek láthatók, akiket inkubátorba kellett tenni. Nagyon úgy nézett ki, hogy az egyikük, a gyengébb, nem fog életben maradni. És akkor az egyik ápolónő a kórházban elkövetett egy szabálytalanságot, és a babákat közös inkubátorba tette. És miután betette őket, az egészségesebb átvetette a karját a testvérén, és átölelve tartotta, ez látszik a képen. Erre a kisebbik testvér szívverése stabilizálódott, a testhőmérséklete is normális szintre emelkedett. És ez a két gyermek ma is él, egészséges, most 20 évesek.

Azt hiszem, ez egy szép és megható történet. Mi köze ennek karácsonyhoz? Ha erre rácsodálkozunk, ezt a szívünkbe fogadjuk, mennyivel inkább lehet és kell arra rácsodálkozni, hogy karácsonykor nekünk valamennyiünknek „ikertestvérünk született”! Ikertestvérünk született, a mi Urunk, Jézus, aki bemászott a mi inkubátorunkba, vagy a Szentlélek, megszegve a szabályokat odatette, és átölelve tart.

Milyen kis ráncos, milyen kis erőtlen ez a kar! Mit tudna felemelni? És mégis, át tud ölelni, meg tud tartani, és azt mondja: itt vagyok! Ikertestvérünk született! Ez a karácsony igazi, csodálatos örömmüzenete. Nézd, ki van itt! Erre mi azt válaszoljuk: itt van Jézus, a mi ikertestvérünk, aki jelen van a mi kicsi és nagy inkubátorainkban, aki át tudja fogni a vállunkat, aki együtt lélegzik velünk, aki stabilizálja a szívverésünket, aki ott tud lenni és nem akar elengedni. Aki úgy ölel, hogy az nem halálos, hanem életet ajándékozó, életet megtartó és életet adó ölelés. Ennek lehet örülni.

Ezzel az örömmel ajándékozzon meg mindannyiunkat 2016 karácsonyán az élő Isten!

Áldott karácsonyt!

